VARULVSHJÄLPEN

Laial Alshami

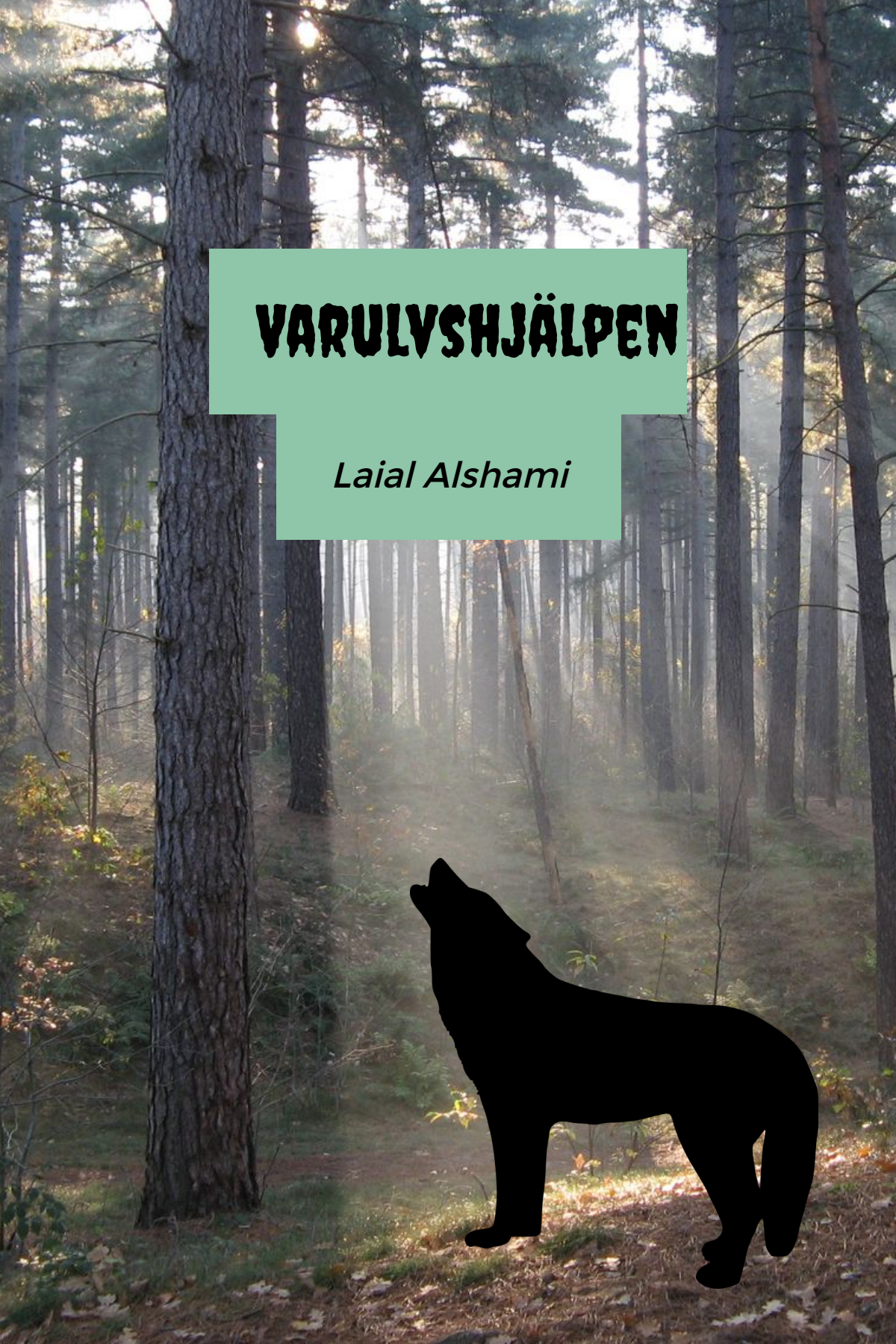

Det var en gång flicka som hette Antonija. Antonija är elva år gammal och
lång, har gult långt hår och blå ögon. Hon är en snäll och modig tjej som bor på Götavägen i Göteborg och går på Bergskolan. Men hon har en hemlighet som ingen
vet om, inte ens hennes föräldrar. Hon förvandlas till en varg varje natt som det är fullmåne - hon är en varulv!

En dag när hon ska gå hem efter skolan ser hon en varg.
Hon tittade noga på vargen. Så såg hon att vargen hade helt gröna ögon och
det har bara vargar som är halv människor - som henne själv. Hon sprang
efter vargen för att hon ville ta reda på vem det var men då tänkte hon att detta var
konstigt. Varulvar blir bara vargar när det är fullmåne!

Efter en stund stannade vargen och de stod stilla. När hon var närmare vargen såg hon tydligt att vargen hade ett märke på pälsen. Det betyder att det det är en vild varulv och det betyder att den här varulven bara har en liten procent av det tama varg blodet i sig.
Om man inte hjälper den här varulven så kommer den förvandlas till en hel varg och vara det i hela livet! Om en vild varulv blir varg för livet kommer den vara en fara för människor. De kan döda en människa utan att tänka på vad den gör. De vilda varulvarna kan bli vargar när de vill men de kan också bli människor när de vill.
Plötsligt förvandlade sig den här varulven till en människa.
När hon såg vem personen var blev hon chockad. Hon som trodde
att hon var den enda personen i skolan som var en varulv men det var hon tydligen inte. Det var Albin som går i hennes klass som är den vilda vargen. Hon hittade sitt mod och gick fram till honom.

“Hej” sa Antonija. Albin tittade förvånat på henne.
“Vad gör du här?” sa han.
“Jag såg allt som hände” svarade hon. Det blev alldeles tyst. Efter en liten stund fortsatte hon prata. “Jag lovar att inte säga något. Men det måste du också göra. Du måste lova att inte säga något till någon om det jag ska berätta.”
“Om vad?” frågade Albin och såg rädd ut.
“Jag är också en varulv”
“Seriöst?”
“Jag lovar, gör du?”

Nästa dag när hon var på väg till skolan så såg hon Albin.
Då gick de till skolan tillsammans. När de var framme så hade det redan
ringt in och deras skola finns det en konstig regel säger att när det ringt
in och någon kom för sent så får de inte komma till skolan på hela dagen, och
andra dagen får de kvarsittning! Det var första gången som Antonija kom för sent till skolan. Hon frågade Albin
“Är det första gången du kommer för sent?”
“Ja” sa Albin “det är första gången.” Efter det frågade
Albin om hon ville följa med honom hem.
“Ja det vill jag” sa hon. De gick hem till Albin och när de var framme så gick de in i Albins rum. Hon såg att det var varg foton överallt och att det fanns trasiga kläder på golvet. På kläderna var det jättemycket päls. Antonija förstod direkt att hon måste vara extra försiktig med Albin. De gick till vardagsrummet för att prata. När Antonija
sa att han måste ta det lite lugnt blev han arg.

Han förvandlades till en
varg och sprang i väg. Men Antonija följde efter Albin och han sprang
in i skogen. Då såg Antonija att han stannat vid ett träd.

När Antonija var framme så såg hon att han var ledsen.
“Förlåt, det var inte mening att göra dig ledsen.”
“Det är lungt” sa Albin.

“Jag vill prova en sak” sa hon. “Du ska ta i allt du kan och jag ska få dig arg och se om du förvandlas till en varg eller inte. Du måste försöka kontrollera dig. Om du inte blir en varulv så är du räddad för alltid, men om du blir förvandlad så kan jag nog inte hjälpa dig mer.”
Han tittade på henne och var tyst.
“Är du redo?”
“Ja” svarade Albin.
“1,2,3”
“Du är jättedum och feg!” skrek Antonija. Hon fortsatte säga elaka saker och skrika på honom. Albin var stel och höll hårt i sina händer. Han andades högt.
Men Albin blev inte arg och förvandlades inte till en varg.
“Ja det funkade! ropade hon. “Tack så jättemycket
du är bäst!”
“Tack”. De skrattade tillsammans.

Nästa dag gick de tillsammans till skolan och de hade jätteroligt. Efter att skolan och kvarsittningen slutat gick Antonija hem. När hon gick in så såg hon hennes mamma
och pappa sitta vid köksbordet och de ropade på Antonija.
“Jag kommer” sa Antonija. Hon satte sig på stolen och sen berättade hennes pappa att han är en varulv. Antonija blev jätteglad men förvirrad. Hon undrade varför
han inte sagt det förut?
Sedan berättade Antonija att hon också är en varulv. Och då var det hans tur att undra varför hon inte sagt något om det förut.
Nästa dag gick hon och Albin som vanligt till skolan och det var en jätterolig dag och ett fantastiskt år i skolan.

På D-skolan i Oxelösund får alla eleverna möjlighet att skriva egna böcker. Dessa publiceras på bokisonline.se. Alla har något att berätta och alla kan bli författare. Ett urval av e-böckerna trycks nu av Svenskt Skolfoto. Detta är möjligt tack vare finansiering av Majblomman.

MAJBLOMMAN *i Oxelösund*